

První koncert čerstvě tříčlenné [Devítky](#) s novým kytaristou **Petrem Havrdou** v píseckém motelu Ptáčkova v pátek

23. září

jasně vyjevil všechny ztráty a nálezy. Těch ztrát však překvapivě není tolik, kolik by konec 10 let vytvářeného zvuku mohl přinést.

23 písní v příjemně vyhráté stodole s vcelku slušným zvukem pádně zodpovědělo obě z nejčastějších pochybností. Trojhlas nezmizel, pokud jde o basu, je potřeba zapomenout na Davida Hofrichtera, jakkoliv jeho tóny podvědomě očekáváte. Havrda zůstává zatím ve vokálech opatrnější. Ale ve svižné Když chci, novince s hitovým potenciálem Klidně se vrať a především a capellových pasážích ve *Schodech* a *Modlitbě* (tam až na poslední interval) zní trojhlas plně, vyváženě a působivě.

O linky kontrabasů citelně zchudly písně *Svítá* a *Až budeš smutná*, kde výrazně scházela táhlá legata. Někde se basové party snažil suplovat Havrda s kytarou (

Grand Canyon

), jinde se spodky vešly do šesti strun Brožovy španěly a znělo to i tak dost dynamicky (

Bourbon Street

). Jen chvílemi se zdálo, že absence basy svádí písně častěji do středních temp.

Samozřejmě, že po zkouškách nové sestavy, které by zatím šly spočítat na prstech, všechno ještě nesedí, jak má. Tu pozdní nástup, jinde (*Normální příběh*) váhání, kterou ze tří kytar použít, s bezprostředním komentářem: To hraju na tuhle kytaru? No jo, no, vždyť to je skok do čistý vody (Havrda). Spíš do špinavý (Brožová).

Havrda střídá akustickou, elektrickou a rezofonickou kytaru, přičemž posledně zmíněná nádherně rozsvítila a obarvila třeba Knopflerovu *Romeo a Julii*. Sóla působila místy malinko nesměle, nicméně bylo patrné, že kytarově si kapela rozhodně nepohoršila. Pokud někdy fanouškům v Normálně stárnu chyběl bigbítový náprah, mají ho tam, celkově asi nejlépe vyzněla právě elektrická sóla, hlavně ve skladbách z posledního CD

Pohádka

, v titulní i v

Co nadělám

. Shrnutí, v kytarách přibylo barev.

Devítka bez basy

Napsal uživatel Václav Koblenc, MF Dnes
Úterý, 27 Zář 2005 04:00

Koncert, který Honza uvedl starou písni Martina Maxy - Ivana Vargy z dob svého hraní se Stráníky, vyplnily najmě písničky z alba *Pohádka*. Výborně vyšly Když chci s rezofonickou kytarou, výše chválená *Modlitba*, v *Až budeš smutná* se zavilým vytím v reakci na Jindřiščinu zobcovku blýskl intonačně bezchybným sólem Broží pes Bard.

Z ostatních skladeb Jindřišce skvěle sedla lehce erotická Tak trochu tělo, krásný dvojhlas už léta patří k náčrtu vandru *Svítá*. Textově napadnutou, melodicky vygradovanou novinku *Normální příběh*

o lodi opouštějící přístav zdobí vedle Jindřiščiných sól usazený pánský dvojhlas, šansonové mrazení spolehlivě vyvolá

Bourbon Street

"kamaráda Stinga". Stejně jako na pohřbu staré sestavy 7. září v Malostranské besedě, došlo i v české premiéře tříčlenného složení na Honzův fejeton

Debility show

. V průvodním slově kupodivu ubylo někdy jen rádobyvtipných špílců na Jindřiščinu adresu.

Končilo se standardně hitovkou *Přišel jsi z dálky* a trojicí přidavků *Holka od koní*, *Modlitba* a skladbou

Podzimní víla

, kterou Jindřišce věnovala Pavlína Jíšová.

Na jaře chtějí Brožovi a spol. natočit pátou řadovku. Jako na předchozích dvou ji patrně doplní o bicí. Tipovat, jestli i o basu, je předčasné. V triu jim to ale šlape dobře.

Devítka. Motel Ptáčekovna, Písek, 23. září 2005.